

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Flertallet har stillet nogle Ændringsforslag, af hvilke de fleste væsentlig ere af redaktionel Natur; det gælder i Hovedsagen om Ændringsforslagene Nr. 1, 3, 4, 5, 7 og 9. Jeg skal kun med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3 meddele, at det gaar ud paa at samle Reglerne om Vurderingsmænds Udnævnelse og deres Funktion i denne Paragraf, medens man i en anden Paragraf vil udtale, hvorledes Vurderingsmændene skulle lønnes, og derfor foreslaar man i Ændringsforslag Nr. 4 at henflytte Reglerne om deres Vederlag, som nu findes i § 9, til § 12. — Derimod er Ændringsforslag Nr. 2 jo en væsentlig Realitetsændring. Ændringsforslaget gaar ud paa, at for Bornholms Vedkommende svares Ejendomsskylden kun med 0,8 pro mille i Stedet for med 1,2 pro mille, som skal svares i det øvrige Land, altsaa kun med $\frac{2}{3}$ af, hvad der er foreslaaet at skulle svares af Ejendomme i det øvrige Land. Jeg skal derom bemærke, at Bornholm jo fra gammel Tid, saaledes som jeg allerede tillod mig at udtale ved tidligere Behandlinger af denne Sag, er i Besiddelse af visse Tilsagn fra Regeringen, fra Kongen, hvilke Tilsagn gaa ud paa, at Bornholmerne skulle have visse Friheder og Begunstigelser, „hvorved Landet bedst i Opkomst kan søges“. I Anledning deraf er der ved forskellige Love givet Bornholm et Afslag i de almindelige Skatter, og i saa Henseende skal jeg særlig nævne, at ved Forordning af 1ste Oktober 1802, som indførte forskellige Afgifter af faste Ejendomme, blev det i § 45 bestemt, at for Bornholms Vedkommende skulde de i Forordningen omhandlede Skatter kun betales med Halvdelen. Det har nu været under Overvejelse i Udvalget, hvorledes man burde stille sig til denne Sag. Jeg har allerede tidligere antydnet, at Privilegiernes Tid jo nu er forbi, og at man saa vidt muligt ikke bør opretholde Privilegier; men Forholdene kunne stille sig saaledes, at der kan være nogen Anledning til at tage Hensyn til Privilegier af den Natur, af den særegne Beskaffenhed, som nu gælde for Bornholms Vedkommende. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med forskellige Oplysninger, som i øvrigt staa til min Raadighed, men blot meddele, at Udvalgets Flertal har ment i alt Fald som et Forhandlingsgrundlag at kunne foreslaa, at der skulde ske en Nedsættelse med $\frac{1}{3}$ for Bornholms Vedkommende. Det skal jeg tillade mig at anbefale. — Ændringsforslag Nr. 6 gaar ud paa at undgaa at sætte Ejerne af

Ejendomme i særlig Udgift for at skaffe de Oplysninger til Stede, som efter § 10 kunne kræves af dem. Hvis en Ejer ikke er i Besiddelse af autentiske Oplysninger om flere af de Forhold, som deri omtales, vil det være ubehageligt nok for ham, at det bliver ham paalagt at skaffe sikre Oplysninger om disse Forhold. Man foreslaar derfor at sige, at Ejeren skal meddele de Oplysninger, som forlanges, overensstemmende med de virkelige Forhold, men dersom han mangler sikker Oplysning om noget, saasom Areal eller Vurderingssum, er han berettiget til at give Forklaringer efter samvittighedsfuldt Skøn. Mere bør man ikke forlange af vedkommende. Han skal efter sin bedste Overbevisning give, hvad han kan give, af faktiske Oplysninger om Ejendommens Beskaffenhed, altsaa saadanne Oplysninger, som kunde tjene til at bedømme deres sande Værdi. Det er ganske i Sammenhæng med et af den højtærede Finansminister stillet Forslag, som jeg maaske maa tillade mig at nævne ved denne Lejlighed, nemlig det af ham stillede Ændringsforslag under Nr. 2 til § 10. Hvad den højtærede Minister har foreslaaet, er, at den Bøde, der kan paalægges Ejeren for Undladelse af paa Opfordring at meddele de nødvendige Oplysninger eller for Meddelelse af urigtige Oplysninger, kun skal kunne paalægges, dersom han *forsætlig* meddeler urigtige Oplysninger. Det har naturligvis været Lovforslagets Mening, men det er jo heldigt, at det bliver udtrykt bestemt, at det kun er for forsætlig Meddelelse af urigtige Oplysninger, at Ejeren ifalder Bødeansvar. — Ændringsforslagene under Nr. 7 og 8 tjene til nærmere Forklaring af selve Lovforslagets Tekst. Der staaar nemlig i det fjerde Stykke af § 10, at Skattekommissæren kan forlange Oplysninger uden Betaling fra Amtsstuer, Retsbetjente eller andre. Det har utvivlsomt ikke været Meningen med dette „andre“, at man skulde kunne forlange Oplysninger af hvem som helst, som ikke staaar i noget Forhold til vedkommende Ejendom eller sidder inde med særlige Oplysninger om denne. Derfor har Flertallet foreslaaet, at dette „andre“ skulle efterfølges af Ordene „offentlige Myndigheder“, saaledes altsaa at Skattekommissæren maa af alle offentlige Myndigheder kunne forlange uden Betaling de Oplysninger, som ere nødvendige for at udføre det Hverv, som paa hviler Kommissionen. Men dertil foreslaar saa Flertallet, at der skal føjes en Bestemmelse, som jeg anser for ret vigtig i